Wakker worden

t Regende op Sibke beur blode ief. T Was net of der n hail regiment kebouters op zat te trommelspeulen.
Gain wonder dat Sibke wa er wuir. Ze wol de dag begunnen mit zok lekker uut te rekken en ais heerlek te bölken. De aine prachte ge bölk over d' aandere. Zo over heur ai gen gruinlaand hin, en wieder... wieder, over de horizon. Hou wied zol Siberie achter de horizon liggen? Mort was nog vroug in de mörgen. Wel wait, wuir bölken wel as burengerucht beschaauwd.
Sibke haar veullaiver zunne. De wereld kreeg der zokse heldere kleuren deur. Sappeg gruin en goldgeeL Ze keek deur de woaterstroalen en zag Moesie Mous aankomen. Op zien zunnebrille zatten dikke regensputters. Sibke luip hom n indje in de muide.
'Moi, Sibke,' zeeMoesie Mous. 'k Heb n handstokje veur lutje Pummel moakt.'
'Geweldeg, Moesie Mous,' snaarde Sibke. 'Hest dat vanmörgens aalmoalal doan?'
'Ikke wel,' zeeMoesie Mous. Zien neusie glom as katjesdrop. 'Kin ze meschain n beetje bie de flat rondhompeln. Da's veul mooier ja veur zo'n lutje ding.'
'Dat is zo,' zee Sibke. 'Wat n weer, hè?'
'Over vief menuten is t dreuge en din mout we mit dien automoatische vringe aan de slag,' zee Moesie Mous. 'Elkenaine in de flat mout mithelpen.'
Sibke keek omdele en streek verlegen mit beur poten deur t nadde gras. n Rode ringeltjeswurm glee boasteg van beur sjompienadde bontslovve of en boorde zok as de weerlicht n tunnel in de grond.
'Zegst niks?' vruig Moesie Mous. 'Of best t nait heurd? Wie mouten dien automoatische vringe moaken vandoage.'
'Ik wait nait hou of ik t zeggen zel,' prevelde Sibke.
'Doe gaaist. .. , doe gaaist toch nait weeromme noar dien aigen laand?' vruig Moesie Mous ongerust.
Hai nam zien zunnebrille of, want hai wol t antwoord ook zain.
'Nee,' zee Sibke. 'Nee, nee, mor ik bin hail stief overdij vringe aan tnoadinken.'
Moesie Mous begreep date Sibke even wat tied gunnen mos. Hai luip n indje t gruinlaand in en bekeek aandachteg n botterbloume. Mit druppen op heur gele bladjes zag ze derout of ze zok net wossen haar. Hai zag dat n zwaart tiekieint hartje verdronken was. Zol dat daaiertje in zien sloap deur de regen overvalen wezen? Of wasealeerder dood? Of haar n dikke spinne hom verlamd en haar e nog op t nippertje kans zain noar de botterblourne tou te kroepen?
Nee, dat kon nait aseverlamd was ... Moesie Mous kwam der nait uut. ---~"
En dou ging e weer noar Sibke tou. Sibke haar intied n besloet nomen:
'Aiglieks vin ik dij vringe nait zo slim meer neudeg. Mien gruinlaand is dik in order.'
'Dat is toch prima!' ruip Moesie Mous. 'Wat goud is, huift nait verbeterd worden.'
Haikeek Sibke vol bewondem aan. Dij dappere Sibke!
'Ik bin bliede dat ik zoveul begrip ondervin,' zee Sibke en ze wos nait haalf hou defteg dat wel beurde.
De regen huil op. De zunne kwam deur de wolken. En binnen n haalf uur stoomde de zunne Sibke heur rode dazen weer dreuge. De vogels ruipen go i dag en zweefden stoateg over Sibke en Moes ie Mous hin. n Ogenblik loater was der gain stipke meer van heur te zain.
'Moust doe dij dazen nait n moal ofdoun, Sibke?' vruig Moesie Mous.
'Och, ik binder hailmoal aan wind. Loat ze morstiekom zitten. Wat rokst doe lekker.'

'Da's mien mous. Ik heb n gehaaim,' zeeMoesie Mous.
'n Gehaaim, Moesie Mous?'
'Joa, en dij wil ik die en d'aandere vrunden vertellen.'
'Mor, din hest doe gain gehaaim meer, Moesie Mous.'
'n Gehaaim is n grode last. Ik wil hom nou wel ais kwiet.'
Moesie Mous luip mit n bogie om n kouflatter tou.
'Konst doe dij nait in Siberie loaten?' lagde hai .
'Nee,' zee Sibke emsteg, 'dat kon nait.' Ze tol heur steert op en versierde vannijs heur gruinlaand.
Rondom de flat was t nog rusteg. Allaine Revelkoare en Proatjeboksem wazzen aan t snurken.
Moesie Mous begunde haard op zien etensstamper te bloazen. Fuuiet... fuuiet... Overaal in de flat wuiren de gerdientjes openschoven. De roamen gingen open en de vrunden keken verwonderd noar boeten. Opa Mollebone klopde zien piebe uut.
'Is der wat biezunders?' vruig e.
'Kom,' zeeMoesie Mous. 'Opstaan.'
'Moesie Mous gaait zien gehaaim vertellen,' ruip Sibke.
'Even mien piebe stoppen.'
Opa Mollebone zetde zien roam vaste mit n haakje en verdween.
Appie stook n nat pootje tou t roam uut en vuilde woar de wind vot kwam.
'Ik kom der zo aan,' ruip e.
'Ik mout mie nog wassen,' zee Theodora. 'Momentje.'
'Ik binnog nait goud wakker,' zee Krummel sloaperg. 'En ik mout lutje Pummel ook nog helpen.
Ze slept nog, dij laiverd.'
En foetsie was e.
En wel kwam doar vrolek en wel as eerste noar boeten stappen? Je zollen t sikkom nait leuven kinnen. Narrol Hai haar weer n mutse op, pierewaaisen nog vroleker en kleureger as dij van guster.
'Wat wordt ter van mie verlangd?' vruig e. 'Zegt mor ent zei gebeuren.'
'Luustem,' zeeMoesie Mous. 'N oar mie. Dammeet as d' aandem der ook binnen. Ik mout verlöst worden.'
'0,' zeeNarroent heurde nait aal te loos. Mor doar kon Narro niks aan doun.
N oa vief menuten zatten ale vrunden bienander veur de flat. In n haalve kringe om Moesie Mous tou. Ze wazzen slim nijsgiereg.
Revelkoare en Proatjeboksem bleven sloapen. En och, gainaine haar ook aans verwacht. n Dreunend getril van de roamen begelaaidde t gesnurk van de baaide raaizegers.
Dou begunde Moesie Mous mit zien verhaal. ..

Auteur: Gré van der Veen
Uit: De Siberische Kou (1990)